

ΕΤΟΣ 69ον

20 Ιουνίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 25 (3551)

ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ

Ἡ ἐποχή μας εὐκολότερα ἀποδέχεται ἕναν Θεό ὡς ἀπρόσωπη, ἀφηρημένη δύναμη, παρά ἕναν Θεό, ὁ ὁποῖος προσέλαβε, ἐξαιτίας τῆς ἀγάπης, σάρκα καί ὀστά καί ὁ ὁποῖος μεριμνᾷ γιὰ ἐμᾶς, ἀποστέλλοντας τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ὥστε νά μᾶς ἀφήσει ὀρφανούς καί νά συνεχίζει νά μᾶς ἀγιάζει ὄντας παρών στή ζωὴ μας. Ὁμολογοῦμε «Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καί ἀχώριστον», ἀλλά ἡ λογικὴ μας δέν μᾶς ἀφήνει νά ἐμπιστευθοῦμε τῇ δύναμει τῆν ὁποία λαμβάνουμε στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἀφετηρία ἀλλαγῆς καί ὡς κοινωνία μέ τὸν Θεό πού ὑπάρχει «ἐν τρισὶ προσώποις», δέν εἶναι ἀφηρημένος, ἀλλὰ μᾶς συναντᾷ προσωπικά.

Ἀφετηρία αὐτῆς τῆς συνεχοῦς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στή ζωὴ τοῦ κόσμου καί τῶν ἀνθρώπων, στή δική μας προσωπικὴ ζωὴ εἶναι ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ ἀφήγησις στὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων σχετικά μέ τὸν τρόπο μέ τὸν ὁποῖο τὸ Ἅγιο Πνεῦμα φανερώνεται στοὺς Ἀποστόλους· «ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν» (Πράξ. 2,3). Ἡ παρουσία τοῦ ὑπῆρξε προσωπικὴ ἐπάνω στὸν καθέναν ἀπὸ τοὺς μαθητές. Δέν ἦταν μόνο μία γενικὴ δωρεὰ πρὸς ὅλο τὸν κόσμο καί τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καί μία εἰδικὴ εὐλογία στὸν καθέναν μαθητὴ, ὁ ὁποῖος τὸ προσδοκοῦσε.

Προϋποθέσεις τῆς Πεντηκοστῆς

Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ προσδοκία, καρπὸς τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος προετοίμασε, τόσο πρὶν τὴν Ἀνάστασις ὅσο καί μετὰ ἀπὸ αὐτή, τοὺς Ἀποστόλους γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικὸ σημεῖο, τὸ ὁποῖο συχνά λείπει ἀπὸ τὴ δική μας ζωὴ. Σημεῖα τῆς προσδοκίας ἦταν ἡ συγκέντρωσις τῶν Ἀποστόλων στὸν ἴδιον τόπον. Ἦταν ἡ ὁμοψυχία τους. Ἦταν ἡ ἐτοιμότητά τους νά μοιραστοῦν τὴ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. β' 1-11)

Ἡ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλήμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνήλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· οὐκ ἰδοῦ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Αἰθιοπίας τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

χαρά καὶ τὸν θησαυρὸ τῶν ἀγαθῶν. Ἦξεραν πῶς ὁ,τι ἐπρόκειτο νὰ τοὺς δοθεῖ δὲν θά ἦταν γιὰ τὴν προσωπικὴ τους καταξίωση, ἀλλὰ γιὰ τὴ διακονία τοῦ Εὐαγγελίου σὲ ὅλη τὴν κτίση. Γιὰ τὴ συνέχεια τοῦ ἔργου πού ὁ Διδάσκαλός τους εἶχε ξεκινήσει. Καὶ περίμεναν αὐτὴ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὄντας ὁμόψυχοι. Ἐχοντας μία ψυχὴ καὶ μία καρδιά. Μὴ βάζοντας τὰ προσωπικά τους πιστεῦω, τὸν τρόπο τῆς θέασης τοῦ κόσμου, τὰ χαρίσματα, τίς γνώσεις, τίς ικανότητές τους πῶς πάνω ἀπὸ τὴν ἐνότητα μεταξύ τους. Ἡ ἐνότητά τους περιελάμβανε καὶ τὴ χαρὰ τῆς συντροφιάς, τῆς κοινότητος, τῆς παρουσίας στὸν χῶρο ὅπου εἶχαν ἤδη ἀγιαστεί χάρη στὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ, εἶχαν κοινωνήσει τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα του τὸ βράδυ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου.

Ἅ ὁ τρόπος τοῦ Εὐαγγελίου

Αὐτὰ τὰ τρία σημεῖα, ἡ προσδοκία, ἡ ὁμοψυχία καὶ ἡ κοινότητα ἀποτέλεσαν τὴ βάση γιὰ νὰ τοὺς ἀγγίξει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σὲ προσωπικὸ ἐπίπεδο. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἀνήκουμε στὴν Ἐκκλησία, δηλαδὴ συγκεντρωνόμαστε «ἐν Χριστῷ» στὸν τόπο τοῦ ναοῦ, στὸν τρόπο τοῦ Εὐαγγελίου, ὅταν ἡ καρδιά μας εἶναι ὁμόψυχη μέ τῶν ἄλλων, δηλαδὴ προσδοκοῦμε

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ὅταν ἔφθασε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦταν ὅλοι συγκεντρωμένοι καί ὁμόφυχοι στό ἴδιο μέρος. Καί αἰφνιδίως ἦλθε ἀπό τόν οὐρανό μιά βοή σάν νά φυσοῦσε δυνατός ἄνεμος καί γέμισε ὅλο τό σπίτι, στό ὅποιο ἔμεναν, καί ἐμφανίσθηκαν γλῶσσες σάν πύρινη φλόγα νά μοιράζονται σέ αὐτούς καί κάθισαν ἀπό μία στόν καθένα τους, καί ὅλοι πλημύρισαν ἀπό ἅγιο Πνεῦμα καί ἄρχισαν νά μιλοῦν σέ ξένες γλῶσσες, ἀνάλογα μέ ἐκεῖνο πού τούς ἔδινε τό Πνεῦμα νά μιλοῦν. Ἦταν ἐγκατεστημένοι στήν Ἱερουσαλήμ εὐλαβεῖς Ἰουδαῖοι ἀπό ὅλα τά ἔθνη τῆς γῆς. Ὅταν ἀκούσθηκε ἡ βοή αὐτή, συγκεντρώθηκε τό πλῆθος καί ἐπικράτησε σύγχυση, καθώς ἄκουγε καθένας τούς ἀποστόλους νά μιλοῦν στή δική του γλώσσα. Ὅλοι ἀποροῦσαν καί θαύμαζαν, ἔλεγαν δέ μεταξύ τους: Δέν εἶναι ὅλοι Γαλιλαῖοι αὐτοί πού μιλοῦν; Καί πῶς συμβαίνει νά τούς ἀκοῦμε καθένας στή δική του μητρική γλώσσα; Δηλαδή, Πάρθοι καί Μῆδοι καί Ἐλαμίτες, καί οἱ κάτοικοι τῆς Μεσοποταμίας, τῆς Ἰουδαίας καί τῆς Καππαδοκίας, τοῦ Πόντου καί τῆς Ἀσίας, τῆς Φρυγίας καί τῆς Παμφυλίας, τῆς Αἰγύπτου καί τῶν περιοχῶν τῆς Λιβύης πρὸς τήν πλευρά τῆς Κυρήνης, καί οἱ Ῥωμαῖοι, πού ἦταν ἐγκατεστημένοι στά Ἱεροσόλυμα, τόσο οἱ ἐκ καταγωγῆς Ἰουδαῖοι, ὅσο καί οἱ προσήλυτοι, οἱ Κρήτες καί οἱ Ἄραβες, ὅλοι ἐμεῖς τούς ἀκοῦμε νά μιλοῦν στίς δικές μας γλῶσσες γιά τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

*(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τόυ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ, ἐκεῖνον ζητοῦμε, ἐκεῖνον ἀγαποῦμε καί εἴμαστε πρόθυμοι νά ἀφήσουμε γιά χάρη του κατά μέρος καθετί τό ἀνθρώπινο καί καθημερινό, τότε ἔχουμε ὅλες τίς προϋποθέσεις τῆς λήψης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀλλά καί ὅταν ἔχουμε τή διάθεση νά ἀναλάβουμε τήν ἀποστολή νά πορευθοῦμε στόν κόσμο, ὁ καθένας μιλώντας γιά τό θαῦμα τό ὅποιο ζεῖ, τότε τό Ἅγιο Πνεῦμα δέν μένει στή γενική εὐλογία. Ἔρχεται στόν καθέναν ἀπό ἐμᾶς καί μᾶς δίνει τή χάρη καί τήν εὐλογία νά προσφέρουμε, νά προσφερόμαστε καί νά διακονοῦμε τό ἔργο τῆς ἀγάπης καί τῆς σωτηρίας ὄλων.

Ἡ Ἐκκλησία ὡς σῶμα Χριστοῦ

Ὁ κόσμος ἔχει ὡς κέντρο τόν ἀνθρώπινο ἑαυτό, τό ἄτομο. Ζητᾶ τά προσωπικά χαρίσματα, ὄχι γιά νά λειτουργήσῃ σέ προοπτική συλλογικότητας, ἀλλά γιά τήν ἀτομική καταξίωση καί ἐπιτυχία. Ἡ κοινωνία ἀποτελεῖται ἀπό ἄθροισμα ἀτομικότητων, πού δέν ἀποσκοποῦν στήν ὁμοψυχία, στήν κοινότητα, ἀλλά στήν ἀτομική δόξα. Γι' αὐτό καί ζητᾶ ἀπό τήν Ἐκκλησία τήν ἱκανοποίηση τῶν ἀτομικῶν θρησκευτικῶν, κοινωνικῶν καί ὑλικῶν ἀναγκῶν του. Δέν μπορεῖ νά σκεφτεῖ ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ὡς τό

20 Ιουνίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Μεθοδίου ιερομάρτυρος, επισκόπου Πατάρων († 312). Νικολάου Καβάσιλα (ιδ΄ αϊ.).
Ήχος: - - Έωθινόν: - - Απόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 - Ευαγγέλιον: Ίω. ζ΄ 37-52, η΄ 12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Ιουνίου, τῶν Ἁγίων Πάντων.

Απόστολος: Έβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 - Ευαγγέλιον: Μτθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

σῶμα τοῦ Χριστοῦ τό ὅποιο συγκροτεῖται «ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι», δέν μπορεῖ νά υπάρξει χωρίς αὐτόν τόν ἄρμονικό συγκερασμό, τῆς καταξίωσης τοῦ προσώπου πού λαμβάνει τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τῆς ἔνταξής του στήν Ἐκκλησία. Ὡστε ὅλοι μαζί νά μοιραστοῦμε τή δημιουργικότητα τῶν χαρισμάτων μας καί νά γίνουμε ἕνα, ἀλλάζοντας τόν ἑαυτό μας καί τόν κόσμο.

Ἡ προσωπική μας Πεντηκοστή δέν νοεῖται ἐκτός τῆς Πεντηκοστής ὅλων. Σέ ἕναν κόσμο πού μένει στήν ἀτομοκεντρικότητα καί πού ἀρνεῖται νά ἀφθεῖ στήν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τό ὅποιο «πάντα χορηγεῖ», ἐμεῖς ἄς ἐπιμείνουμε νά ἀνοιγόμαστε στόν πλησίον μας μέσα ἀπό τήν Ἐκκλησία. Αὐτή εἶναι τό δῶρο πού μᾶς ἄφησε ὁ Χριστός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα τή συγκροτεῖ, γιά νά ζοῦμε καί νά ὁμολογοῦμε τόν Τριαδικό Θεό ὄχι μόνο στά λόγια ἀλλά καί στά ἔργα. Καί μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔρχεται ἡ σωτηρία μας.

π. Θ. Μ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΔΕΟΣ ΚΑΙ ΙΚΕΣΙΑ - Μέ τούς Ἁγίους τῆς Εὐβοίας

Ἑορταστικές ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν Ἐθνεγερσία.

Κεντρική ἴστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
